О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 35481

гр. София, 15.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в закрито заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **11370** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от В. С. Я. чрез адвокат К. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-004419/25.08.2026г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от М. Г. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на В. С. Я. за установено нарушение на чл.175, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца.

В подадената жалба е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената заповед. Жалбоподателят твърди, че не е извършил никакво административно нарушение, а предварителното изпълнение на акта нарушава принципите за съразмерност на чл.6 от АПК, бързина и процесуална икономия по чл.11 от АПК и предвидимост по чл.13 от АПК. По изложените съображения иска съдът да постанови определение, с което на основание чл. 166, ал. 2 АПК да спре предварителното изпълнение на оспорената ПАМ, за да бъде защитена правната сфера на жалбоподателя.

Ответната страна не изразява становище по искането за спиране на предварителното изпълнение.

По допустимостта на искането:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК има годен предмет, тъй като се иска спиране на предварителното изпълнение на решението, което предварително изпълнение произтича от чл. 172, ал. 6, ЗДвП. Като оспорващ самата заповед, В. С. Я. е легитимиран да търси спиране на предварителното му изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Подадено с жалбата искането се явява допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Изрично в чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената

административна мярка. Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 от ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В този смисъл за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.
С нормата на чл. 166, ал. 4 връзка ал. 2 от АПК, обаче, законодателят допуска, при наличието на реална опасност от причиняване на значителни или труднопоправими вреди от предварителното изпълнение, осигуряването на защита на жалбоподателя или близките му чрез спиране на изпълнението. Изискването е тези твърдени вреди да са противопоставими по значимост на визираните в чл. 60, ал. 1 АПК.
В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Заявените от него твърдения, не аргументират основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, че съществува реална възможност да настъпят значителни или труднопоправими вреди. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.
Поради превес на обществения интерес, а именно безопасност на движението за всички участници в него, съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените временни неудобства за собственика на МПС. Ето защо в случая превес следва да се даде да обществения интерес, пред частния.
Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. С. Я. чрез адвокат К. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004419/25.08.2026г., издадена от М. Г. Н. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР.
Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :